

Wszyscy jesteśmy braćmi i siostrami.

„Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie” (Ef 4,4).

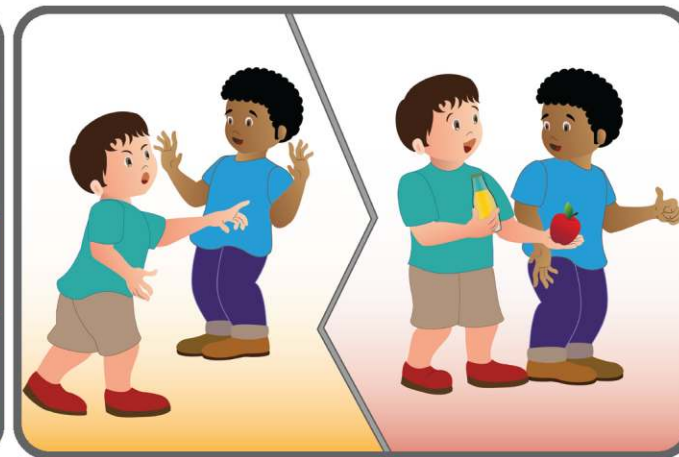
(Styczeń 2026 – Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan)

Niedawno obchodziliśmy Boże Narodzenie — święto Jezusa, Syna Bożego, który dla nas przyszedł na ziemię. W najbliższych miesiącach będziemy wspominać różne wydarzenia z Jego życia: to, co robił, czego nauczał, aż do Jego śmierci, zmartwychwstania i powrotu do Ojca.

Jezus przyszedł, aby nauczyć nas żyć jak jedna wielka rodzina. W takiej rodzinie nie przeszkadza to, że jesteśmy różni — ważne, że się kochamy i pomagamy sobie nawzajem. Bóg, który jest Ojcem wszystkich, czyni nas braćmi i siostrami!

I dziś możemy tak żyć! Nie myślimy tylko o sobie, ale starajmy się czynić dobro dla innych, przebacząc sobie nawzajem — tak jak Jezus przebacza nam.

Nazywam się Rin i jestem z Japonii. W tym roku w mojej klasie jest wiele nowych koleżanek. Trudno zaprzyjaźnić się ze wszystkimi, ale bardzo się staram. Na przykład byłam miła dla jednej dziewczynki, która nigdy mnie nie witała. Cały czas mówiłam jej „cześć”. I w końcu... zaczęła mi odpowiadać!

Pewnego dnia koleżanka zgubiła gumkę do ścierania. Szukała jej, ale nie mogła znaleźć. Widziałam, że jest jej smutno, a nikt jej nie pomaga. Od razu zaczęłam szukać z nią. Ale dalej nic!

Gumka naprawdę zniknęła! Dopiero po chwili inni koledzy i koleżanki też zaczęli nam pomagać. I wtedy — udało się! Znaleźliśmy ją! To było wspaniałe! Nie tylko dlatego, że gumka się znalazła, ale dlatego, że cała klasa szukała jej razem. Wszyscy poculiśmy wielką radość.